

DIN MINUNLE FERICITULUI STAREȚ GHEORGHE KARSLIDIS (1901-†1959)

❖ Un martor povestește că în timpul ocupației bulgare, un grup de soldați a venit să-iucidă pe locuitorii Sipsei. L-au luat pe Cuviosul Gheorghe și l-au dus la cafeneaua satului împreună cu alți bărbați. Atunci comandantul ocupanților le spuse sătenilor: „Voi aveți aici un Sfânt care vă păzește. Căci, deși am venit aici ca să nu cruțăm nici măcar o găină, cu toate acestea mâinile și picioarele noastre ni se fac neputincioase și nu mai putem face nimic“.

❖ Înainte de Vecernia din ajunul Adormirii Maicii Domnului din 1957, un grup de închinători stăteau în preajma mănăstirii. Starețul s-a apropiat de ei și, după ce i-a binecuvântat, a început, cu mult discernământ, să le vorbească fiecăruia în parte despre problemele și lipsurile lor personale. Unuia i-a spus: „*Acela ți-a făcut ceva, i-ai făcut și tu la fel; acela ți-a făcut iarăși, i-ai făcut și tu din nou... Unele ca acestea nu se mai termină. Tu nu trebuia să continui prin răsplătirea răului*“. Unei femei i-a spus: „Unde sunt cei doi copii nebotezați ai tăi?“ Iar alteia: „*Unde este mersul tău la biserică, pe care l-ai fâgăduit atunci când te-au pus pe*

Sf. Cuvios Gheorghe
Noul Mărturisitor, icoană

masa de operație“.

❖ Un fiu duhovnicesc de al Starețului povestește că într-o zi a mers împreună cu el acasă la părintele Aristide, deoarece fiul acestuia, Constantin era grav bolnav de tuberculoză. Boala lui era într-o stare avansată. Au stat puțin împreună cu bolnavul. Plecând, Starețul și-a pus mâna pe capul bolnavului, a făcut semnul crucii peste el și i-a urat grabnică însănătoșire. În ziua următoare s-a făcut complet sănătos și chiar a mers la lucrul său.

❖ Părintele Ioan Lavțidis, preot din satul Vathilakos, săvârșea patruzeci de liturghii împreună cu Starețul. Într-o zi Starețul îi spuse: „Aveți o rudă pe care nu ați trecut-o în pomelnic și care privește de departe la masă. Căutați să o aflați, și s-o aduceți și pe ea la masă“. Părintele Ioan a spus aceasta preotesei lui. Aceea s-a gândit bine și și-a amintit de o rudenie, al cărui nume l-au dat Starețului. În ziua următoare, pomenindu-l și pe acela la Sfânta Proscomidie, îi spuse Părintelui Ioan: „Acum a venit și acesta la masă“.

❖ O femeie din Krinides povestește că tatăl ei avea o datorie la o biserică și a murit fără să o dea înapoi. Copiii lui știau despre asta, dar nu s-au îngrijit să o plătească. Soția lui i-a cerut Starețului să facă patruzeci de liturghii pentru un văr de-al ei care murise.

După douăzeci de zile l-a cercetat pe Stareț, care i-a spus: „Vărul tău s-a mântuit, dar de ce nu întrebi și de bărbatul tău? Are o datorie la o biserică și pentru asta nu se află la odihnă“. Întâmplarea aceasta s-a petrecut după treizeci de ani de la moartea aceluia bărbat. Și abia atunci s-au săvârșit liturghii, parastase și tot ce trebuia și pentru odihna lui.

❖ La 28 octombrie 1958, un creștin a mers la mănăstire având în buzunar un loz, pe care îl cumpăraseră fără să spună nimănui. Mergând spre mănăstire se gândea ce va cumpăra dacă va câștiga. Va cumpăra o rochie pentru o săracă, un costum pentru un orfan și o rasă Starețului. Luând binecuvântarea Starețului, acela i-a spus: „Ai un loz în buzunar. Aruncă-l, și să nu mai cumperi lozuri niciodată. Din cele ce ți-ai propus să cumperi, dacă vei câștiga, nu-ți îngădui să cumperi nimic. De asemeni terenul pe care te gândești să-l cumperi în Tesalonic, să nu-l iei, ci să rămâi în satul tău“. Atunci acela, auzindu-l pe Stareț, a rămas uimit de înaintevăderea lui, căci lucrurile pe care nu le cunoștea nimeni și pe care le avea numai în mintea lui, erau cunoscute de Stareț, de la care a primit răspuns mai înainte de a-l întreba.

(*Monah Moise Aghioritul, Viața Sfântului Gheorghe cel Nou*)